

[Alvilda Larsen.]

Socialdemokratiet og regeringen gik ind for disse ændringer, men forsøgte at retfærdiggøre det med talen om, at ændringerne ville hidføre en bedre rytme i byggeriet, og det er jo det, den højtærede minister også giver udtryk for, når han siger, at tempoet er blevet noget mindre. Altså, man forsøgte at undskylde de ændringer, man foretog, med forklaringen om, at man ønskede bedre rytme i byggeriet, og at dette på længere sigt ville være til gavn for de boligsøgende. Vent og se, med den rigtige byggerytme vil der kunne fremskaffes det nødvendige antal boliger; der vil ikke blive bygget mindre! Det sagde man dengang, og det er det, den højtærede minister siger her i dag.

Mit parti havde imidlertid allerede dengang set, at der var alvorlig fare for en formindskelse af byggeriets omfang ved de forringelser, der blev gennemført i foråret, og allerede på indeværende tidspunkt, et halvt år efter, kan vi konstatere, i hvor høj grad vi havde ret. Jeg henviste ved fremsættelsen af vort lovforslag til den store arbejdsløshed, som allerede nu er tilstede i alle byggefag. Jeg skal ikke gentage tallene. Jeg vil kun understrege alvoren i disse tal og tilføje, at denne arbejdsløshed er tilstede på et tidspunkt, da det før ændringerne i lovgivningen påbegyndte boligbyggeri er ved at blive færdiggjort. Hvordan vil det så ikke gå, når virkningerne af nedskæringerne for alvor, for fuld kraft, slår igennem, det vil sige, når de tildelte midler til lån er opbrugt og byggeriet efter de nye lånegrænser skal projekteres og påbegyndes?

Arbejdsløsheden, der har ramt byggeindustriens arbejdere, og perspektiverne for de endnu arbejdende bygningsarbejdere har været genstand for meget stor diskussion overalt i de pågældende organisationer, det ved den højtærede boligminister også. Jeg vil gøre opmærksom på de henvendelser, som allerede er tilstillet os herinde, henvendelserne fra Dansk Murerforbund, fra Byggefagenes Samvirke, der repræsenterer 20 000 byggearbejdere i København; jeg vil henviser til henvendelsen fra fællesbestyrelsesmødet i fællesorganisationerne i Gentofte, Lyngby og Gladsaxe og fra byggefagenes sammenslutning i Nordre Birk.

Disse henvendelser og andre udtalelser

fra kompetente forsamlinger har allesammen det tilfælde, at de faktisk siger: samfundet kan ikke tolerere, at der på een gang hersker bolignød og arbejdsløshed. Yderligere siger disse henvendelser, at der bør ydes flere midler til boligbyggeriet, og at forringelserne fra i foråret bør ophæves. Det er indholdet af samtlige de henvendelser, vi har fået. Alene af den grund mener jeg, at vort forslag om at sætte lånebeløbet, som i foråret blev fastsat til 1250 mill. kr. i fire år, op til i stedet at udgøre 2 400 mill. kr. eller 600 mill. kr. årligt i fire år.

Nu sagde den højtærede minister, at dette var et typisk eksempel på kommunistiske forslag: her kommer man og forlanger 600 mill. kr., et tal grebet helt ud af luften. Jeg vil til den højtærede minister sige, at det er ikke et tal grebet ud af den blå luft. Når jeg er kommet til det resultat, at beløbet måtte sættes op, som byggefagene og boligforeningernes folk jo kræver det, er kommet til resultatet 600 mill. kr., er det, fordi jeg har set efter, hvor stort et beløb der af staten er brugt til lån det sidste år, før vi foretog ændringerne, og det var ca. 565 mill. kr. Det er det, der blev brugt før ændringerne, og da der stadig er et stort boligbehov — det er ikke blevet mindre, det stiger stadigvæk — er det rimeligt at sætte beløbet til 600 mill. kr.

Allerede nu kan vi konstatere en nedgang i antallet af lejligheder under arbejde og i antallet af givne byggetilladelser. Jeg vil gerne spørge den højtærede boligminister: Er det rigtigt, at de givne byggetilladelser nu er 24—25 pct. mindre, end de var i fjor? Jeg vil gerne bede den højtærede minister om at svare på dette spørgsmål. Jeg har tallene fra statistikken, og dem må man vel have lov til at henholde sig til; ellers ved jeg ikke, hvad man skal regne med, og ser vi på de tal, kan vi nok regne ud, hvor mange færre lejligheder der bliver til de boligsøgende fremefter. Der er derfor al mulig grund til, mener jeg, at vi allerede nu ser på boligstøttelovens ændringer og virkningerne heraf.

Mit parti mener, at de ændringer, vi foreslår vedrørende forhøjelse af lånebeløbene og lånegrænserne, såfremt de gennemføres, vil tjene til at afbøde de allerværste følger af den uheldige lovgivning fra i foråret. Når vi foreslår disse ændringer —